

Pasningsvejledning for flyvepungegern

1. Dyreart

Korthovedet flyvepungegern; sugar glider (*Petaurus breviceps*)

2. Fuldvoksen størrelse

24-40 cm fra snude til halespids (halen ca. halvdelen). Vægten er op til 120-160 g. Hanner er størst.

3. Forventet levealder

I naturen lever flyvepungegernet op til 7 år. I fangenskab lever de op til 12 år, enkelte mere.

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Flyvepungegern er trælevende og nataktive, og de sover om dagen i forede reder i mørke hulrum. De lever i sociale grupper og skal derfor altid holdes flere sammen. De bevæger sig rundt i træerne ved at klatre, springe og svæve ved hjælp af en hudmembran mellem for- og bagben.

Flyvepungegern holdes bedst i en indendørs voliere (tilpas lille maskestørrelse, så de ikke kan undslippe eller klemmes fast), gerne med adgang til en udendørs del på årets varmeste dage. For to dyr skal anlægget som absolut minimum være H200 x D150 x B200 cm, og de skal da dagligt i deres aktive periode lukkes ud på et større, flugtsikret område med passende indretning, så de her kan stimuleres til at udføre naturlig svæveadfærd og bedre kan træne deres fysiske færdigheder. Kan dette ikke dagligt tilgodeses, skal de holdes i et større anlæg (minimum H300 x D 300 x B400 cm) indrettet sådan, at de har mulighed for at udvise svæveadfærden. Grundarealet bør i små anlæg øges med 20 % pr. ekstra, voksent individ. I ethvert anlæg skal der være rigeligt klatre- og springemuligheder i form af et netværk af grene, tykke naturreb og evt. større træer, samt flere hulrum, f.eks. i stammer, så de kan bygge rede, hvile og skjule sig. Flere redekasser skal sættes op over jorden (jo højere, des bedre) uden for direkte sol, og der skal altid være blade, græstørv og/eller hø tilgængeligt (over jorden) som redemateriale. Giv gerne en gang ugentligt en bunke blade og friske grene, gerne fra sorter med strenget bark (f.eks. visse eukalyptusarter). Mad og vand placeres over jorden. Bundlaget kan bestå af træflis, sand, jord, blade og evt. hule stammer.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Temperaturen skal være 18-25 °C, med lavest temperatur om natten. Ved unger bør temperaturen være i den lave ende. Luftfugtigheden skal være høj, gerne omkring 80 %.

Uspist foder fjernes hver morgen. Vand- og foderbeholder rengøres, og frisk vand gives dagligt. Ca. hver 2. dag fjernes ekskrementer. Hold især foderområder meget rent.

6. Stimulering og behov for motion

De forskellige fødeemner gemmes forskellige steder i anlægget, f.eks. i huller i træer og på blade. Akaciegummi kan smøres i huller/revner. Fødeemnerne bør desuden variere fra dag til dag. Friske, usprøjtede grene, blade og blomster stimulerer deres lugtesans og aktiverer dem. Især grene med strenget bark er gode, da de med tænderne kan rive barken af og bruge det som redemateriale.

Dyrene motiveres til at svæve ved, at træer/grene/reb placeres længere fra hinanden, så de ikke kan springe mellem dem, og ved at foder placeres forskellige steder.

7. Fodring

Flyvepungegern æder mange forskellige emner i naturen, og det er vigtigt at give dem varieret kost hver dag. Specielt D-vitamin og calcium er vigtigt i kosten. Foderet skal bestå af ca. 50 % protein (f.eks. udskåret kød, insekter, melorme, edderkopper, hårdkogt æg), 25 % frisk, vasket og kerne-/stenfri frugt (f.eks. æble, pære, bær, druer, citrusfrugter, papaya, mango og melon) og 25 % frisk, vasket grønt (f.eks. selleri, ærter, grønne bønner, gulerødder, agurk, grøn peberfrugt, græskar, spinat; giv aldrig kartoffel, tomat, majs, løg, hvidløg og avocado). Frugt og grønt kan gives både i små stykker eller blendes til "smoothie" – variér gerne fra dag til dag. Der kan suppleres med friske blade og skud samt evt. specialfoder til flyvepungegern.

Akaciegummi (f.eks. i pulver, der blandes til en pasta) skal altid være tilgængeligt, så dyrene kan spise, hvad de har brug for. "Gliderade" (et vitaminrigt nektar- og bi-pollen-produkt i pulverform;

blandes med vand) kan gives 1-2 gange om ugen (især vigtigt for diegivende hunner), og derudover findes et eukalyptusprodukt.

Flyvepungegern bør fodres om aftenen, så maden er frisk, når de vågner om aftenen og er sultne.

8. Sociale behov

Flyvepungegern lever i grupper på 2-8 individer med flere voksne hanner og hunner og deres unger, der alle kan bebo samme rede. Flyvepungegern kan larme en del som led i deres kommunikation.

Grundet deres stærke sociale behov skal de altid holdes minimum i par, men meget gerne i harmoniske familiegupper. Etablerede par/grupper vil muligvis være aggressive over for nyttilkomne individer, så det anbefales som udgangspunkt at holde dem sammen i de grupper, de er vokset op i.

Flyvepungegern bør som udgangspunkt ikke holdes med andre arter af dyr.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Flyvepungegern bliver kønsmodne som ca. 1-årige. I naturen yngler de 1-2 gange årligt. I fangenskab kan de yngle oftere, men dette frarådes. Reden, som kan optages af flere individer, bygges af smågrene og blade, typisk i hulrum i træer. Hunnerne er drægtige i 16-20 dage og føder 1-3, oftest 2, unger. Nyfødte unger er relativt underudviklede, har ikke fuldt udviklede bagben, og er nøgne og blinde. Øjnene åbnes efter 12-14 dage. Straks efter fødslen kravler de op i moderens pung på maven, hvor de sætter sig fast på en dievorte, vokser og udvikler sig. Ungerne dier i ca. 40 dage, men bliver i pungen ca. 20-30 dage mere. Først som ca. 4 måneder gamle er de selvstændige, men vil dog søge efter føde med moderen til 7-10-måneders-alderen, hvorefter de i naturen som regel vil forlade deres gruppe. Først når ungerne er helt selvstændige og evt. har deltaget aktivt i pasningen af et yngre kuld søskende (dvs. tidligst som 8 måneder gamle), må de fjernes.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Ved calciummangel kan flyvepungegern rammes af HLP (Hind Leg Paralysis), der resulterer i lammelser i bagbenene. Foder derfor med calciumrig føde og giv kalktilskud. Tegn på stress inkluderer høje vokaliseringer, trusler eller angreb fra dyrene samt overdreven vandladning og afføring. Gullig pels kendetegner overbelastning af nyrerne, som kan resultere i dødsfald grundet nyresvigt. Fodring med majs er medvirkende årsag til nyreproblemer, hvorfor dyrene aldrig må fodres med majs eller opdrættede insekter, der opfodres med majs (f.eks. visse græshopper). Ved gullig pels skal dyrlægen straks opsøges.

Øvrige informationer

Korthovedet flyvepungegern (*Petaurus breviceps*). Arten lever naturligt i det øst- og nordlige Australien, Ny Guinea og omkringliggende øgrupper i skovområder, især hvor eukalyptus- og akacietræer forekommer. Den er ikke truet i naturen.

Foto: Klaus Rudloff

Slutblok

Udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse (www.dyrenesbeskyttelse.dk) i samarbejde med Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr (www.aber.dk).
Pasningsvejledningen indeholder generel information om pasning af en dyreart/dyregruppe. Yderligere oplysninger kan findes på biblioteket eller på ovennævnte og andre hjemmesider. Pasningsvejledningens faglige indhold er godkendt af Rådet vedrørende hold af særlige dyr den 2.12.2013 i henhold til bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr.